

fælde — en af Grundene til, at jeg havde Betænkelighed ved at gaa med til Ændringsforslaget, var netop den, at jeg mente, dette Apparat vilde blive for tungt virkende —, thi saa vidt jeg har forstaaet, ønsker baade Socialdemokratiet og de andre Partier kun, at der skal ske en generel Aftale; der skal kun opnaas Enighed en Gang for alle mellem Ministeren og Rigsdagsudvalget, og i øvrigt føres en Forhandling om Reglerne i store Træk, medens den daglige Administration selvfølgelig skal overlades Ministeriet, eller rettere sagt de to Udvalg, som skal ned sættes til at bistaa Ministeriet med Administrationen af Loven.

Med disse Bemærkninger skal jeg takke ærede Ordførere for den i det store og hele særdeles velvillige Modtagelse af Lovforslaget og anbefale det til Vedtagelse i den Skikkelse, hvori det foreligger.

Bramsnæs: Det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) mindede om, at man under Forhandlingen om Tobaksbeskatningen havde talt om, at den nye Beskatningsform muligvis kunde formindske Arbejdsløsheden i Tobaksfaget. At der i Øjeblikket er en stor Arbejdsløshed i dette Fag, beviser i og for sig intet om den Virkning, som kan tilskrives den nye Beskatningsform; det beviser kun, at Virkningen ikke har været saa stor, at den har kunnet hindre Arbejdsløshedens Fortsættelse. Naar det ærede Medlem stærkt fremhævede, at jeg som Ordfører for det socialdemokratiske Parti havde været af den Mening, at Arbejdsløsheden i Tobaksfaget helt vilde forsvinde paa Grund af den Skattelov, vi den Gang vedtog, maa det ærede Medlem ikke alene huske fejl, men ogsaa fuldstændig have misforstaaet mit Temperament, thi saa optimistisk vilde jeg aldrig kunne udtrykke mig. Jeg lagde ikke stor Vægt paa dette Moment den Gang, om end jeg mente, at det vilde faa en Virkning i den Retning, men aldeles ikke saa stor en Virkning. Men det er jo muligt, at hvis den tidligere Beskatning var blevet fortsat, havde der været endnu mere Arbejdsløshed — det er vel hverken det ærede Medlem eller jeg eller nogen anden i Stand til at afgøre rent talmæssigt.

Til den højtærede Minister vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger angaaende Spørgsmaalet om Prisreguleringen. Den højtærede Minister sagde, at der slet ikke vilde blive Tale om den Prisregulering, jeg havde tænkt mig. Det er nu noget vanskeligt for den højtærede Minister at

udtale sig om, hvad jeg har tænkt mig i saa Henseende, da jeg ikke har sagt noget derom, men jeg kan godt erklære, at jeg ikke har tænkt mig en Prisregulering paa den Maade, at man gav sig til at fastsætte Maksimalpriser for de enkelte Cigarmærker, men derimod en Prisregulering som den, der virkede saa udmærket under det forrige Ministerium, og som blev saa stærkt fordømt af den højtærede Ministers Parti. Det var en Prisregulering, som gik ud paa, at man ved Aftaler med de forskellige Sider af Produktionen begrænsede Avancen paa de Steder, hvor det var nødvendigt. Denne Prisregulering viste sig at være overordentlig effektiv, hvad den sikkert ogsaa kan blive i kommende Tider, saafremt det nuværende Ministerium forstaaer at anvende den paa samme Maade som det tidligere Ministerium.

Jeg maa dog tilføje, at det for mig ikke er helt tilstrækkeligt at faa at vide, at den højtærede Minister vil sikre sig, at de nuværende Priser ikke forhøjes, idet det godt kan tænkes, at der indtræder saadanne Forandringer i vort økonomiske Liv, at der burde finde en Prissænkning Sted, og jeg gaar ud fra, at den højtærede Minister vil være enig med mig i, at Begrebet „rimelige Priser“ maa være rimelige Priser i Forhold til det økonomiske Niveau, der eksisterer; hvis altsaa Priserne under Hensyn hertil bør være lavere, end de er i Øjeblikket, gaar jeg ud fra, at hverken den højtærede Minister eller jeg eller andre vil finde det tilfredsstillende, at de eksisterende Priser fastholdes. Jeg vil ogsaa antage, at det i Praksis kommer til at gaa paa den Maade, at Priserne bliver reguleret; men skulde de ikke blive det, skulde den ærede Minister opfatte denne Side af Sagen som en ren Biting, kan jeg love det høje Ting, at Socialdemokratiet for sit Vedkommende og de Medlemmer, vi faar ind i Udvalget, skal lægge megen Vægt paa, at denne Side af Sagen ikke forglemmes, og jeg tror ogsaa, vi skal være i Stand til at faa den højtærede Minister til ikke at glemme den.

Den højtærede Handelsminister erklærede sig villig til at forhandle om denne Sag i 24 Timer. Jeg har intet Ønske i saa Henseende. Jeg har blot gjort opmærksom paa, at det var en ekstraordinær stor Sag, der kom i sidste Øjeblik, og jeg kan stadig ikke undlade at sætte det i nogen Forbindelse med, at Rigsdagen skal hjemsendes en af de allernærmeste Dage, maaske allerede i Dag. Men jeg skal, som sagt, ikke lægge nogen som helst Hindrin-